

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Ștefan Vodă din 30 aprilie 2013, procesul penal privind învinuirea lui Cociorbă Eduard de săvârșirea infracțiunii prevăzută la art. 309/1 alin. (3) Cod penal a fost încetat, în legătură cu existența faptului ce exclude tragerea lui la răspundere penală.

De la Cociorbă Eduard s-a încasat în beneficiului lui Chilian Dumitru suma de 8.000 lei cu titlul de prejudiciu moral.

Cererea lui Chilian Dumitru cu privire la încasarea prejudiciului material în mărime de 3.078 lei a fost admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor convenite să hotărască instanța în ordinea procedurii civile.

2. În fapt, instanța de fond a constatat că Cociorbă Eduard, exercitînd funcția de inspector superior al poliției criminale în CPR Ștefan Vodă, fiind persoană cu funcție de răspundere și acționînd cu titlu oficial, reprezentînd MAI, la data de 19.02.2011-20.02.2011, fiind membru al grupei operative, a fost implicat în descoperirea unui caz de furt de notebook de model „Sony Valio” ce aparține cet. Gore Andrei, a.n.1986, locuitor al s. Horești, r-nul Ialoveni, din microbuzul de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î C IG 435, condus de către Chilianu Dumitru, parcat pe teritoriul SA „Vinăria Purcari”, comis la data de 19.02.2011, în perioada de timp între orele 09:00-21:45. În cadrul documentării și întreprinderii de acțiuni operativ-investigative în vederea identificării persoanei care a comis furtul acestui notebook, primul suspect a fost considerat Chilianu Dumitru, șoferul microbuzului de model „Mercedes Sprinter”, cu n/î C IG 435, în care s-a aflat notebook-ul în cauză. Chilianu Dumitru a fost escortat la Comisariatul de poliție Ștefan vodă și, în perioada de timp aproximativ între orele 02:00-07:00, a fost condus de către inspectorul superior al poliției criminale Cociorbă Eduard în biroul nr. 25, ulterior în biroul nr. 18 din incinta CPR Ștefan Vodă, unde, de către Cociorbă Eduard au fost duse discuții cu caracter de presiune psihică, în scopul de a obține recunoașterea faptului comiterii sustragerii notebook-ului de model „Sony Valio” de către acesta, cît și a denunța persoana care a comis acest furt. Primind de fiecare dată un răspuns negativ, urmărind intenția de a obține recunoașterea furtului și a-l determina să recunoască vina, i-a provocat intenționat dureri fizice lui Chilianu D., manifestate prin aplicarea de multiple lovituri cu pumnii în partea stîngă și dreaptă a capului și pe diferite părți ale corpului, cauzîndu-i conform raportului de expertiză medico-legală nr.103/D din 23.08.2011, traumă cranio-cerebrală închisă, manifestată prin comoție cerebrală, echimoză pe față, care se califică ca vătămare corporală ușoară.

Instanța a reținut că totalitatea probelor acumulate în ședința de judecată, complet dovedesc vina inculpatului și a încadrat acțiunile lui în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal, deoarece el, fiind o persoană cu funcții de răspundere, a comis infracțiunea de tortură, exprimată prin provocarea intenționată de dureri fizice persoanei, în scopul de a obține de la ea mărturisiri sau de a se autodenunța.

Totodată, potrivit Legii nr.252 din 08.11.2012, „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative, în vigoare de la 21.12.2012, art. 309/1 Cod penal a fost abrogat.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, aplicând principiul retroactivității legii penale, care ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea și care înlătură caracterul infracțional al faptei inculpatului, există temei pentru încetarea procesului penal.

La fel, instanța a concluzionat de a admite în parte acțiunea civilă, privind încasarea în beneficiul părții vătămate Chilianu Dumitru a prejudiciului moral în sumă de 100.000 lei, suma solicitată fiind exagerată și neproportională suferințelor fizice și psihice cauzate lui, cu încasarea de la Cociorbă Eduard a sumei de 8.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, în folosul lui Chilianu Dumitru, sumă echitabilă suferințelor fizice și psihice, cauzate ultimului. Referitor la încasarea prejudiciului material în sumă de 3.078 lei solicitat de către partea vătămată, este necesar a fi admisă în principiu, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor cuvenite să hotărască instanța civilă în conformitate cu prevederile art. 387 alin. (3) Cod de procedură penală, dat fiind că partea vătămată n-a anexat la cererea sa probe ce ar confirma cauzarea lui a prejudiciului material în suma menționată.

3. Procurorul a declarat apel, solicitînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Cociorbă Eduard să fie condamnat în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal la 3 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere în cadrul MAI pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Apelantul a invocat că din conținutul normei abrogate și a celei noi introduse în Capitolul III, Partea Specială, acțiunile lui Cociorbă Eduard se regăsesc în art. 166/1 alin. (3) Cod penal.

Respectiv, instanța de judecată nu poate invoca abrogarea art. 309/1 Cod penal, drept „alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau după caz exclud urmărirea penală”. Instanța de judecată urma să indice în sentința că deși, art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, fapta comisă de către inculpat constituie infracțiune de tortură și își găsește încadrare în art. 166/1 alin. (3) Cod penal, și în coroborare cu art. 10 alin. (1) Cod penal, urma să-i aplice pedeapsă în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal.

Aceasta se explică prin faptul că fapta incriminată a fost comisă de către inculpat pînă la intrarea Legii nr. 252 din 08.11.2012 în vigoare, și norma penală nou introdusă prevede o pedeapsă mult mai aspră, decît norma abrogată.

Legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei care a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvîrșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale.

Astfel, în cazul în care fapta săvîrșită și încadrată în baza legii penale vechi (abrogate) se consideră infracțiune și în baza legii penale noi, însă dacă noua lege înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei care a săvîrșit o astfel de infracțiune, se aplică legea penală veche, mai favorabilă pentru făptuitor.

Art. 22 din Constituția R. Moldova stipulează că - nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos.

În cazul dat suntem în prezența ultraactivității legii penale vechi mai favorabile și respectiv inculpatul urma să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 309/1 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei prevăzute la acest articol.

La fel instanța de judecată a omis aplicarea art. 8 Cod penal, care prevede că caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

De asemenea, mărimea prejudiciului moral încasat de către instanța de în folosul părții vătămate nu este în stare să acopere suferințele atât fizice cât și morale pe care le-a avut de suferit aceasta ca rezultat al acțiunilor inculpatului.

3.1. A declarat apel și inculpatul, cerînd casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie achitat din lipsa în acțiunile lui a elementelor infracțiunii.

Apelantul a menționat că în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești nu au fost administrate probe, ce ar dovedi incontestabil vinovăția lui în comiterea actului de tortură.

Instanța de judecată a examinat probele prezentate unilateral, apreciind ca fiind veridice doar declarațiile părții vătămate și a martorilor cointeresați - tatăl pătimitului și socrul acestuia.

Mai mult, în plîngerile inițiale Chilianu Dumitru a solicitat să fie luate măsuri cu un colaborator de poliție pe nume Alexandru, ce purta epoleți corespunzător gradului de locotenent major. Or, toate aceste caracteristici nu corespund cu cele ale sale, el avînd gradul militar de căpitan.

3.2. Partea vătămată Chilianu Dumitru la fel a declarat apel, în care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care să fie admisă integral acțiunea civilă și încasat de la inculpat prejudiciul moral în sumă de 100.000 lei, material în mărime de 3.078 lei și 1.727 lei cheltuieli de transport suportate pe parcursul examinării cauzei.

Apelantul a specificat că CtEDO definește tortura ca, tratamente inumane deliberat, care produce o suferință foarte gravă și crudă. În practica sa Curtea încasează sume considerabile în favoarea reclamantului cu titlu de prejudiciu moral.

La fel, prejudiciul material în mărime de 3078 lei este pe deplin probat prin probele anexate la dosar. Disjungerea acțiunii civile într-o procedură separată va majora considerabil suma acțiunii prin suportarea cheltuielilor de deplasare în instanța de judecată.

Conform bonurilor anexate la dosar, cheltuielii de transport constituie 1727 lei.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 24 septembrie 2013, apelul inculpatului a fost respins ca nefondat, iar apelurile declarate de procuror și partea vătămată au fost admise, casată total sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre.

Cociorbă Eduard a fost condamnat în baza art. 166/1 alin. (3), 90 Cod penal, la 2 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în organele MAI pe un termen de 1 an, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate pe un termen de probă de 1 an.

De la Cociorbă Eduard s-a încasat în beneficiul lui Chilianu Dumitru 4805 lei cu titlu de pagubă materială și 10.000 lei cu titlu de prejudiciu moral.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept și just a tras concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută la art. 309/1 alin. (1) Cod penal. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate.

Totodată, concluzia de încetare a procesul penal în privința inculpatului în legătură cu existența faptului care exclude atragerea la răspundere penală din motiv că art. 309/1 alin. (1) Cod penal a fost abrogat, este bazată pe interpretarea eronată a normelor dreptului material, fapt ce s-a soldat cu pronunțarea unei hotărâri ilegale.

Or, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) Cod penal, legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective pînă la intrarea în vigoare a acestei legi.

Într-adevăr, conform Legii nr.252 din 08.11.2012, în vigoare de la 21.12.2012, art. 309/1 Cod penal a fost abrogat.

Dar, prin aceeași lege, în capitolul III din Codul penal, a fost introdus art. 166/1 – „Tortura, tratamentul inuman sau degradant”.

Potrivit alin. (3) al acestui articol, tortura se pedepsește cu închisoare de la 6 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 8 la 12 ani.

Acțiunile inculpatului se regăsesc în art. 166/1 alin. (3) Cod penal.

Respectiv, în aceste împrejurări instanța de judecată nu poate invoca abrogarea art. 309/1 Cod penal, drept „alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau după caz exclud urmărirea penală”, cu încetarea procesului penal în condițiile art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Astfel, deși art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, fapta comisă de inculpat constituie o infracțiune de tortură ce își găsește încadrare în art. 166/1 alin. (3) Cod penal și el urma să fie condamnat în baza acestei legi, dar cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de sancțiunea art. 309/1 alin. (1) Cod penal.

Or, fapta incriminată a fost comisă de inculpat pînă la intrarea Legii nr.252 din 08.11.2012 în vigoare și norma penală nou introdusă prevede o pedeapsă mult mai aspră, decît norma abrogată.

Deoarece, în cazul dat există ultraactivitatea legii penale vechi care prevedea o pedeapsă mai favorabilă, respectiv inculpatul urmează să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166/1 alin. (3) Cod penal, însă cu aplicarea pedepsei prevăzute la articolul abrogat - 309/1 alin. (1) Cod penal.

5. Procurorul a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor judecătorești menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că, deși art. 309/1 Cod penal a fost abrogat, prevederile acestui articol sînt regăsite în dispoziția art. 166/1 Cod penal.

Fapta a fost săvârșită de inculpat pînă la intrarea legii nominalizate în vigoare și, dacă s-ar încadra conform legii noi, acțiunile lui urmau a fi calificate în baza alin. (3) al art. 166/1 Cod penal, care prevede o pedeapsă cu închisoarea de la 6 la 10 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 8 la 12 ani, ceea ce constituie o pedeapsă cu mult mai aspră decît cea prevăzută la art. 309/1 alin. (1) Cod penal.

Art.22 din Constituția R. Moldova prevede că nu se aplică nici o pedeapsă mai aspră decît cea care era aplicabilă la momentul comiterii actului delictuos.

Art.8 din Codul penal, care reglementează acțiunea legii penale în timp, prevede expres că caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform Hotărîrii Plenului Curții Supreme de Justiție „Cu privire la unele chestiuni apărute în practica judiciară în legătură cu punerea în aplicare a Codului penal și Codului de procedură penală” nr. 11 din 2003, legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni comise pînă la intrarea în vigoare a legii nu are efect retroactiv și acțiunile unei asemenea persoane vor fi încadrate juridic în baza prevederilor respective ale legii, care era în vigoare la data săvârșirii infracțiunii indiferent de data la care va fi pusă sub învinuire sau condamnată această persoană.

În cazul dat inculpatul urmează să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 309/1 alin. (1) Cod, cu aplicarea pedepsei prevăzute la acest articol.

Concluziile instanței de apel sunt contradictorii, ori, în partea descriptivă a deciziei a indicat că acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art.166/1 alin. (3) Cod penal, iar în partea rezolutivă a deciziei îl recunoaște pe inculpat vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 166/1 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal și eronat a constatat că prin numirea pedepsei cu aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal va fi atins scopul legii penale de corectare a condamnatului precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni de către respectivul.

Prin acțiunile sale, inculpatul a subminat autoritatea organelor de drept, a cauzat daune considerabile intereselor publice, drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale părții vătămate, deaceia nesancționarea aspră a acestui gen de infracțiuni poate servi drept stimul pentru săvârșirea noilor infracțiuni, deci acest fapt a sporit neîncrederea cetățenilor față de colaboratorii MAI, legalitatea activității acestor organe și nesiguranța persoanei în caracterul inevitabil al pedepsei penale.

Inculpatul a încălcat nu doar legile naționale dar și art. 3 din CEDO, care prevede că nimeni nu poate fi supus torturii, pedepselor sau tratamentelor inumane ori degradante.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărîrea pronunțată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale, faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Silvian Mahu, în care cere casarea hotărârilor nominalizate, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat.

Recurentul a indicat că la bază condamnării inculpatului au fost puse depozițiile divergente ale părții vătămate. Ultimul, în cererea sa îl descrie pe colaboratorul de poliție care l-ar fi torturat ca o persoană scurt tunsă, cu părul negru și avînd pe epoleți trei steluțe, pe cînd Cociorbă Eduard este blond și are gradul de căpitan de poliție, avînd patru steluțe pe epoleți.

Instanța de apel eronat a luat în considerație depozițiile martorului Chilianu Mihail care ar fi văzut pe fața părții vătămate, în regiunea ochiului stîng o echimoză, și pe corpul ultimului multiple vînatăi. Însă, conform raportului de expertiză medico-legală din 23.08.2011, la Chilianu Dumitru s-a depistat numai echimoza pe față, alte leziuni corporale lipsind.

Apar dubii în acest sens și privind veridicitatea depozițiilor martorului Storceac Alexandru, care a declarat că l-a văzut pe Chilian Dumitru peste trei săptămîni după maltratarea ultimului și a observat că acesta avea ochii vineți și multiple vînatăi pe corp.

Totodată, instanța nu a luat în considerație depozițiile martorilor care se aflau împreună cu Chilianu Dumitru în incinta comisariatului de poliție Ștefan Vodă, care au declarat că ultimul nici odată nu s-a plîns că a fost maltrat. Aflîndu-se în fața unității de gardă, fiind liber în acțiuni, nu a apelat cu plîngerii la ofițerii unității de gardă, însă a efectuat doar un apel telefonic către șeful poliției criminale a Comisariatului de poliție Ștefan Vodă, Sergiu Gurulea, solicitînd ajutorul ultimului să fie înlăturate bănuielile precum că el a comis furtul, necomunicîndu-i însă că a fost maltrat.

Din toate probele examinate rezultă că inculpatul nu a comis infracțiunea incriminată și urmează a li achitat.

În drept, recursul este întitulat în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală - nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

6. Judecînd recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond și cea de apel, în temeiul cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, cînd hotărîrea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, cînd motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărîrii, cînd faptei săvîrșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea depozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect Colegiul penal lărgit atestă că ambele instanțe au comis următoarele erori de drept.

În primul rînd, în corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicîndu-se locul,

timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Conform art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită. Potrivit art. 8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În corespundere cu art. 10 Cod penal, are efect retroactiv doar legea penală care înlătură caracterul infracțional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

În pofida acestor prescripții legale, instanța de fond, în partea descriptivă a sentinței a constatat fapta incriminată inculpatului ca fiind dovedită, iar în partea dispozitivă a hotărât în mod contradictoriu încetarea procesului penal (*f.d. 337, pct. 2 din decizie*).

Mai mult, instanța neîntemeiat a concluzionat încetarea procesului penal în legătură cu abrogarea art. 309/1 Codul penal, deoarece acțiunile de tortură imputate inculpatului nu au fost decriminalizate, acestea fiind incluse în prevederile art. 166/1 alin. (3) Cod penal.

Prin urmare, instanța de fond urma să coroboreze modificările enunțate ale legii penale în raport cu stipulările art. 8 și 10 Cod penal, însă a adoptat o sentință care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, iar motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii.

În al doilea rind, potrivit art. 414 alin. (1) și (5) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel. Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. În corespundere cu art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. În corespundere cu art. 394 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de condamnare trebuie să cuprindă descrierea faptei criminale, considerată ca fiind dovedită, indicându-se locul, timpul, modul săvârșirii ei, forma și gradul de vinovăție, motivele și consecințele infracțiunii. Conform art. 395 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului pentru infracțiunea constatată ca dovedită. Conform art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală. Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. Conform art. 8

Cod penal, caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei. În corespundere cu art. 10 Cod penal, are efect retroactiv doar legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea. Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Instanța de apel nu a respectat normele de drept enunțate.

Astfel, potrivit părții descriptive a deciziei contestate, nu s-a pronunțat asupra niciunui motiv din apelurile declarate (*f.d. 393, pct. 3-4 din decizie*).

Mai mult, casînd în totalitate sentința instanței de fond și rejudecînd cauza potrivit regulilor generale, corect indicînd că legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni comise pînă la intrarea în vigoare a legii nu are efect retroactiv și acțiunile unei asemenea persoane vor fi încadrate juridic în baza prevederilor respective ale legii, care era în vigoare la data săvârșirii infracțiunii indiferent de data la care va fi pusă sub învinuire sau condamnată această persoană, dar concluzionînd eronat că: „*inculpatul urmează să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzută de art. 166/1 alin. (3) Cod penal, însă cu aplicarea pedepsei prevăzute la articolul abrogat - 309/1 alin. (1) Cod penal*”, instanța de apel, în partea descriptivă a deciziei, nu a constatat fapta considerată ca fiind dovedită și absolut neîntemeiat a încadrat acțiunile inculpatului în baza unei norme penale dar i-a aplicat pedeapsa conținută în sancțiunea altei norme penale - soluție neprevăzută de prescripțiile Codului penal.

Or, în cazul în care instanța de apel ar fi ajuns la concluzia că vinovăția inculpatului este dovedită integral de probele administrate, acțiunile lui urmau a fi încadrate în baza art. 309/1 alin. (1) Cod penal, cu aplicarea pedepsei în limitele prevăzute de aceeași normă penală.

Circumstanțele expuse atestă în mod lucid că instanța de apel nu a judecat în condițiile legii apelurile înaintate, deoarece nu s-a pronunțat asupra motivelor invocat în apelurile de pe rol și a adoptat o hotărîre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală instanța de recurs casează total hotărîrea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prescrise în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor declarate, casării totale a deciziei contestate și dispunerea rejudecării cauzei de către Curtea de Apel Chișinău, dat fiind că în Curtea de Apel Bender, din insuficiența numărului necesar de judecători în funcție, este imposibilă formarea unui nou complet din 3 judecători pentru rejudecarea cauzei respective.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Admite recursurile ordinare declarate de procuror și de avocatul Silvian Mahu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 24 septembrie 2013, în privința inculpatului Cociorbă Eduard Petru și dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Chișinău.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, semnată la 10 aprilie 2014, fiind pronunțată în ședința publică din 15 aprilie 2014, ora 09.50.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Iurie Diaconu

Ion Arhiliuc

Elena Covalenco

Liliana Catan

